

הט (אשדוד) 57890-09-25 - האיש המורחק נ' האשה המוגנת

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

ה"ט 57890-09-25

לפני כב' השופטת ענת אלפסי, שופטת בכירה

המבקש: המשיבה:
האיש המורחק
ע"י ב"כ
האשה המוגנת
ע"י ב"כ עו"ד ניר כלפה
מטעם הלשכה לסיוע משפטי

החלטה

עניינה של החלטה זו בעתירתו של אדם לבטל צו פיקוח טכנולוגי שניתן במסגרת צו הגנה שהוטל עליו לבקשת בת זוגו ואם ילדיו, בשל מסוכנותו כלפיה. לטענתו, די בצו הגנה רגיל כדי להרחיקו ממנה, מסוכנותו אינה גבוהה וצו הפיקוח פוגע בחירותו ובאפשרותו להתפרנס בכבוד. בת הזוג טוענת כי מסוכנותו גבוהה ולכן צו הפיקוח עודנו נדרש וניתן לקיימו באופן שיאפשר לו לעבוד.

רקע והליכים:

1. הצדדים נישאו והביאו לעולם חמישה ילדים. הבן הבכור נשוי ומתגורר בביתו שלו, הבן השני חייל, בת נוספת בגירה המתגוררת בבית ההורים ושתי בנות נוספות עודן קטינות, הצעירה ביותר בת 10 שנים. האשה עובדת בגן ילדים והאיש עובד כטכנאי.

2. במהלך השנים הגישה האשה מספר בקשות לצווי הגנה, הוגש כתבי אישום כלפי האיש בגין הפרת הצו והוא הורשע בדין. האיש הופנה למסגרות טיפוליות שונות, הצדדים נפרדו וחזרו לחיים משותפים מספר פעמים, אך דפוס ההתנהגות האלים שב על עצמו בהזדמנויות שונות.

3. ביום 21.9.25 פנתה האשה לבית המשפט בבקשה לצו הגנה בפיקוח טכנולוגי, בטענה כי האיש התפרץ בחמת זעם בשל ויכוח אודות אופן הנסיעה לטקס הסיום של הבן השני בבסיס צבאי בצפון הארץ, קילל אותה, הטיח אופניים על הרצפה, שבר קומקום ואיים עליה עד אשר נאלצה להימלט לבית השכנה. בשל החשש לחייה פנתה למשטרה, אשר הרחיקה אותו לשבועיים והנחתה אותה לפנות לבית המשפט בבקשה לצו הגנה. במקביל פנתה לפורום מיכל סלה ז"ל,

שם נאמר לה כי בפנייתה לבית המשפט עליה לציין כי מבקשת פיקוח טכנולוגי.

4. על פי הוראות החוק, באותו יום נשמעה האשה במעמד צד אחד, תיראה אלימות קודמת, ציינה שבועיים קודם לכן האיש שבר רהיטים בבית רק מפני שהוציאה מארנקו 200 ₪ כשישן. עוד ציינה כי חוששת עד מאוד מכך שיגלה כי פנתה למשטרה. בתום דיון זה ניתן צו הגנה זמני, הוזמן תסקיר הערכת מסוכנות ונקבע מועד לדיון במעמד שני הצדדים.

5. ביום 25.9.25 התקיים דיון במעמד שני הצדדים, בו הודה האיש כי הוא נוטה להתפרצויות זעם, הודה במעשים המיוחסים לו והסכים לקבל צו הגנה לצד קביעת זמני שהות עם הבנות אחת לשבוע, אך לא היה מעוניין בפיקוח טכנולוגי. האשה עמדה על העניין בשל חשש לחייה. בתום הדיון נקבע כי יינתן צו הגנה ולכן האיש יורחק מהאשה למעט לצורך קיום זמני השהות עם הבנות אשר יוחרגו מהצו. נוכח המסוכנות שעלתה ממעשיו עד כה ניתן גם צו פיקוח טכנולוגי ונקבע כי האיש ישמור על מרחק של 1 ק"מ מהאשה, הוא טווח ההפרה, בעוד שטווח האזהרה יעמוד על 5 ק"מ. בנוסף נקבע כי תוגש חוו"ד עו"ס מגייס ומעריך לעניין התאמת האיש לטיפול.

6. באותו יום הודיעה יחידת "משגב" (האחראית על יישום החלטות בשירות בתי הסוהר) כי מדובר בטווח קצר אשר יעורר קושי בשל כך שניידת המשטרה לא תוכל להגיע לאשה במקרה של הפרה, לפיכך הציעה כי טווח ההפרה יעמוד על 5 ק"מ וטווח האזהרה יעמוד על 10 ק"מ.

7. בהחלטה שניתנה באותו יום נקבע כי יש לקיים החלטה כלשונה בשל כך שמרחק ההפרה נקבע מפני שהאיש עובד כטכנאי בקרבת מקום מגורי של האשה בו התגורר גם הוא בחלק מהזמן. יחידת משגב הודיעה על קיום ההחלטה כלשונה וכך עשתה. ראוי לציין כי הודעותיה של יחידת משגב ניתנו תוך פרק זמן קצר ביותר, תוך יישום מדוקדק של החלטות בית המשפט.

8. ביום 23.10.2025 עתר האיש **בבקשה דחופה לביטול הפיקוח הטכנולוגי**, בין השאר, בטענה כי אמצעי הפיקוח הטכנולוגי אינו מאפשר לו לעבוד לפרנסתו כנדרש, בשל כך שהצמיד המותקן על ידו מצפצף במהלך יום העבודה שלו בנוכחות הלקוחות. עוד טען כי גם כאשר מגיע לאסוף את הבנות, המכשיר מצפצף למרות שחלון זמן זה אמור היה להיות מוחרג מהפיקוח הטכנולוגי.

9. הבקשה הועברה לקבלת תגובת האישה תוך 24 שעות וזו הודיעה כי עודכנה חוששת לחייה ולכן דורשת הותרת אמצעי הפיקוח הטכנולוגי על כנו.

10. ביום 24.10.25 ניתנה החלטה בדבר קיום דיון במעמד שני הצדדים. עוד נקבע כי נוכח טענות האיש לגבי הפגיעה בחופש העיסוק, יודיע לביהמ"ש מהם מקומות העבודה ושעות העבודה בהן

אמור להימצא, על מנת לשקול החרגתן מאמצעי הפיקוח הטכנולוגי.

11. כעבור יומיים האיש הגיש הודעה בה ציין את שמות הרחובות בהם נמצאים לקוחותיו. ביום 26.10.25 (עם קבלת הודעתו) ניתנה **החלטת ביניים** לפיה בכל בוקר יודיע האיש ליחידת משגב היכן הוא אמור לעבוד באותו יום, על מנת להחריגו מטווח הפיקוח.

12. ביום 1.11.2025 הוגשה הודעת העו"ס המגייס והמערך מר ברק אריאב, בה ציין כי התרשם שהאיש זקוק למעטפת טיפולית הכוללת סיוע בדיוור באמצעות המוסד לביטוח לאומי, סיוע בתעסוקה דרך "מרכז הזדמנות", סיוע רגשי במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה וסיוע כלכלי בעזרת "קו לעובד". בהחלטה שניתנה בעניין זה נקבע כי, על העו"ס לסייע לאיש בפנייה לגורמים הרלוונטיים ועליו להגיש עדכון נוסף בעניין זה.

13. ביום 5.11.25 הוגש **תסקיר הערכת מסוכנות** בו סוקר העו"ס מר אריאב את עברו המורכב של האיש, את מצבו הרגשי שאינו יציב, את הפרת אחד מצווי ההגנה הקודמים, את מעורבותו בפלילים ואת היישום החלקי של ההליכים הטיפולים. העו"ס מציין כי רמת המסוכנות היא בינונית ועשויה לעלות לרמה גבוהה ללא טיפול מתאים. לפיכך מציע לשלבו בטיפול וככל שישתף פעולה בהליך זה ניתן יהיה לסיים את הצורך בפיקוח טכנולוגי.

14. ביום 10.11.2025 התקיים **דיון במעמד שני הצדדים**. לדיון הגיעו גם נציגי יחידת משגב אשר הסבירו כי עושים כן על מנת לשמור על ההרחקה בין בעלי הדין, תוך שמירה מוחלטת על חסיון ההליך. במהלך הדיון ב"כ הצדדים חזרו על טענותיהם, בעלי הדין עצמם נחקרו בחקירה נגדית ובאי כוחם סיכמו טענותיהם בעל פה. בתום הדיון נקבע כי הצדדים ישלימו מסמכים, תיק החקירה של המשטרה יועבר לעיון בית המשפט וכך גם המלצות העו"ס. תיק החקירה הגיע לבית המשפט ביום 18.11.25 ולמחרת היום הושבתה מערכת "נט המשפט" בשל העליה לענן. הודעת העו"ס הטיפולית המותאמת לאיש הוגשה אתמול ולכן ניתנת החלטה זו היום.

עיקרי טענות האיש (המורחק):

15. מטעם האיש הועלתה טענה מקדמית לפיה הצו אינו בתוקף מאחר וניתנה החלטה לגבי הארכת תקפו מבלי שניתן צו מלכתחילה. עוד נטען כי החוק מחייב הערכת מסוכנות ובהעדרה אין מקום למתן צו אלא למשך 10 ימים ולכל היותר למשך 6 ימים נוספים. לשיטתה, בחלוק מועדים אלה, אין עוד תוקף לצו ההגנה הזמני.

16. עוד נטען כי החוק נועד רק למקרים בהם קיימת מסוכנות גבוהה ביותר וצינה כי מאז תחילת תקפו של החוק לא ניתנו אלא 25 צווים בכל הארץ. ייאמר כבר עתה כי לא ברור מנין נתון זה.

עוד נטען כי מדובר במשאב ציבורי יקר שיש להקדישו למקרים המתאימים, על מנת שיחידת משגב תוכל ליתן מענה למקרים המצדיקים זאת.

17. נטען גם כי הפיקוח הטכנולוגי מטרתו הגנתית ולא ענישתית, בשונה מהאיזוק האלקטרוני אשר מהווה בפועל חלופה למעצר.

18. בנוסף נטען כי בעניינו אין מדובר במסוכנות גבוהה אלא במסוכנות בינונית בלבד. נטען כי הרשעתו של המשיב בעבירת אלימות כלפי המבקשת נעשתה לפני כ- 13 שנים לאחר שהו לחיות יחדיו, עניין שיש בו כדי ללמד על העדר מסוכנות.

19. עוד נטען כי ביחס לאיש לא היה כל הליך נוסף בעניין אלימות בשנים האחרונות, למעט בקשה אחת נוספת לצו הגנה בשנת 2017 כאשר גם מאז חלף זמן רב.

20. בנוסף נטען כי האיש מעולם לא הפר צו הרחקה שניתן כנגדו, אלא האשה היא ששכנעה אותו שוב ולהתגורר עמה. האיש עבר הליכי טיפול זוגיים, טופל במרכז להורות ולאחרונה אף עבר להתגורר באשקלון.

21. נטען כי האלימות המילולית היא דפוס של שני הצדדים ולכן אינו מהווה אינדיקציה למסוכנות.

נטען כי גם המבקשת היא אשה חזקה ומניפולטיבית, בת למשפחת פשע.

22. עוד נטען כי כאשר המשטרה הזמינה את האשה לחקירה ביום התלונה, הודיעה כי תחילה עליה לנסוע לטקס עם הבן החייל, דבר המלמד על מסוכנות נמוכה (כך לשיטת ב"כ האיש).

23. נטען גם כי למעשה אינה חוששת מהאיש. לשיטתו, כל מטרתה לוודא הרחקתו מהבית בו מתגוררת, על מנת לשול ממנו קבלת זכויות באותו בית. זאת, תוך הפניה לכך שבדיון הראשון העידה אודות הדירה בה היא מתגוררת.

24. עוד נטען כי לא נשקלו התועלת מול הנזק שבמתן הצו לפיקוח הטכנולוגי, לרבות נקיטת אמצעים חלופיים.

25. נטען כי הפיקוח הטכנולוגי אינו מאפשר לאיש לעבוד כנדרש, הואיל ומצפצף מדי פעם כאשר נמצא עם לקוחותיו ומעורר חוסר נעימות משמעותי, כאשר שואלים אותו לפרש הדבר וחוששים כי הוא מנסה להקליט אותם.

26. בנוסף נטען כי אמצע הפיקוח מונע מהאיש לבקר את ילדיו, הואיל והמכשיר מצפצף בהגיעו

לפתח בית האם, למרות ששעות אלה אמורות להיות מוחרגות בצו הפיקוח. מטעם זה נאלץ לשלוח מונית שתיקח אותם מביתם באשדוד לביתו באשקלון.

27. מטעמים אלה מוכן להותיר צו ההגנה על כנו, אך ללא צו הפיקוח הטכנולוגי.

28. בנוסף צוין כי יש בכוונתו לטוס לחו"ל בעוד כחדשיים ולכן לבטל הצו בפרק זמן זה.

29. נוכח דברים אלה, נטען כי ניתן להותיר את צו ההגנה על כנו, אך יש להסיר הפיקוח הטכנולוגי.

עיקרי טענות האשה (המוגנת):

30. טענתה המרכזית היא כי דפוסי האלימות של האיש חוזרים על עצמם, כאשר מדובר בבקשה שלישית לצו הגנה, לצד הליכים פליליים שננקטו כנגד האיש, לרבות בגין הפרת צו הגנה בעבר.

31. עוד טענה כי פנייתה למשטרה ביום 18.9.25 נעשתה לאחר התפרצות קודמת ביום 2.9.25 הכוללת שבירת חפצים בבית רק בשל כך שלקחה לקחה מארנקו 200 ₪ כאשר ישן, מפני שהיתה זקוקה לכסף. זאת, תוך הפניה לצילומי מסך שהוצגו בעניין זה.

32. בנוסף נטען כי במהלך הדיון השני, בו טרם היה מיוצג, האיש עצמו הודה במעשים המיוחסים לו ובכך שהוא מתקשה לשלוט בכעסים ונוטה להתפרצויות.

33. בעניין התסקיר צוין כי רמת המסוכנות הבינונית עלולה להפוך לגבוהה ולכן יש לחייב בטיפול לצד הפיקוח הטכנולוגי. רק לאחר שישתף פעולה בטיפול, ניתן יהיה לשחררו ממנו לבטל את צו הפיקוח הטכנולוגי.

34. עוד נטען כי ההחלטה שניתנה לפיה המשיב יודיע מהם המקומות בהם הוא עובד במהלך היום יוצרים את האיזון הנדרש בין זכות המבקשת לחיים לבין לזכות המשיב לפרנסה.

35. לפיכך סבורה כי יש להותיר הצו על כנו לצד הפניית האיש לטיפול ממוקד בנטייתו לאלימות.

המסגרת המשפטית

36. כידוע, ביום 6/8/24 נכנס לתקפו תיקון מס' 19 לחוק למניעת אלימות במשפחה התשנ"א -

1991, המסמך את בית המשפט להורות על אמצעי פיקוח טכנולוגי כדי להבטיח קיומו של צו ההגנה. **בדברי ההסבר להצעת החוק** (הצ"ח הממשלה 1572, עמ' 1321) נאמר, בין השאר:

"אף על פי שהפרתו של צו הגנה מהווה עבירה פלילית, הרי שמלבד אפשרות ההעמדה לדין פלילי ופנייה לבית המשפט לפי פקודת ביזיון בית המשפט, או חילוט ערובה וקביעת תנאים נוספים בצו ההגנה, אין היום אמצעי המסייע באכיפת הצו ואין מעקב אחר קיומו בזמן אמת...

צורך זה התעורר בשנים האחרונות, ובמסגרת תכנית הפעולה ליישום המלצות הוועדה הבין-משרדית למניעה וטיפול בתופעת האלימות במשפחה (אשר אומצה עקרונית בהחלטת ממשלה מס' 2820 מיום 7.07.2017) הומלץ לגבש תיקון חקיקה שיאפשר לבית המשפט להורות על שימוש באמצעי פיקוח טכנולוגי לשם הבטחת קיומם של צווי הגנה, וזאת כחלק מהתמודדות עם תופעת האלימות במשפחה"

37. **סעיף 3ב לחוק** קובע את עיקרי ההוראות בעניין צו פיקוח טכנולוגי. ס"ק (א) ו- (ב) קובעים כי יש להבהיר למבקש/ת את משמעות את משמעותו האופרטיבית של השימוש באמצעי זה והסעיפים הבאים קובעים את השיקולים ואת הדרכים למתן הצו, אשר יובראו כלשונם:

(ג) ואלה התנאים למתן צו הגנה הכולל הוראה לשימוש באמצעי פיקוח טכנולוגי,

כאמור בסעיף קטן (א) או (ב) (בחוק זה - צו הגנה בתנאי פיקוח טכנולוגי):

(1) בית המשפט שוכנע כי שימוש באמצעי פיקוח טכנולוגי נדרש, בנסיבות העניין, לשם הגנה על בן המשפחה, בשלחשש ממשי להפרה של צו ההגנה או בשל סכנה גבוהה הנשקפת מהאדם שכלפיו ניתן או מתבקש הצו, כלפי בן המשפחה שלהגנתו ניתן או מתבקש הצו;

(2) האדם שכלפיו מתבקש צו בתנאי פיקוח טכנולוגי הורשע בעבר בעבירת אלימות או בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה ונסיבותיה יש הצדקה להטלת הפיקוח, והוגש נגדו כתב אישום בעבירות כאמור או שהופר צו הגנה קודם שניתן כלפיו; לעניין זה יראו גם מי שהוגש נגדו כתב אישום והתקיימו נסיבות סעיף 15(א) או (ב) לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991;

(3) התקבלה הערכת מסוכנות לפי סעיף 6א או שהובאה בפני בית המשפט הערכת מסוכנות קודמת בעניינו של מי שכלפיו ניתן או מבוקש צו ההגנה; ואולם, לא תובא בפני בית המשפט הערכת מסוכנות שנערכה ביוזמת מי מהצדדים או מי מטעמם, לפי בחירתם.

(ד) **בית המשפט ייתן צו הגנה בתנאי פיקוח טכנולוגי לאחר ששקל את הפגיעה בפרטיותו ובחופש התנועה של האדם שכלפיו ניתן או מתבקש הצו, אל מול הסכנה הנשקפת לשלומם של בן המשפחה שלהגנתו ניתן או מתבקש הצו והפגיעה האפשרית**

בו ובשגרת חייו אם לא יינתן הצו, ונוכח כי לא ניתן להשיג את מטרת השימוש באמצעי פיקוח טכנולוגי בדרך אחרת שפגיעתה פחותה.

(ה) **על אף האמור בסעיף קטן (ג)**, שוכנע בית המשפט, על פי הראיות שהובאו בפניו כי יש סכנה גבוהה וממשית לחייו של בן המשפחה שלהגנתו ניתן או מתבקש צו הגנה, רשאי הוא לתת צו הגנה בתנאי פיקוח טכנולוגי, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, גם אם לא התקיים אחד או יותר מהתנאים כאמור בסעיף קטן (ג)(2) ו-(3).

(ו) **בדין למתן צו הגנה בתנאי פיקוח טכנולוגי** תמסור יחידת הפיקוח הטכנולוגי הודעה לבית המשפט, בתוך חמישה ימים מהמועד שבו ביקש בית המשפט לקבלה, על כל אלה:

(1) קיומו של אמצעי פיקוח טכנולוגי פנוי;

(2) קיומה של היתכנות טכנולוגית לשימוש באמצעי כאמור בנסיבות העניין;

(3) המלצת משטרת ישראל שאישר קצין משטרה מוסמך בדבר טווח ההפרה וטווח האזהרה; **בית המשפט** רשאי לתת ליחידת הפיקוח הטכנולוגי **הנחיות מיוחדות לעניין השיקולים** שתשקול משטרת ישראל לעניין זה, לשם התחשבות בצרכיו של מי שכלפיו ניתן או מתבקש צו הגנה ושל בן המשפחה שלהגנתו ניתן או מתבקש הצו.

38. בסעיף 6א (א) לחוק נקבע **אופן הערכת המסוכנות**, כדלקמן:

"בלי לגרוע מסמכויות בית המשפט לפי חוק זה, מצא בית המשפט כי מתקיימים לכאורה התנאים שבסעיף 3ב(ג)(1) ו-(2), או שמתקיימות הנסיבות שבסעיף 3ב(ה) וטרם הוצגה הערכת מסוכנות בעניינו של מי שכלפיו מבוקש צו ההגנה בפני בית המשפט, ובית המשפט ביקש לבחון אפשרות לתת צו הגנה בתנאי פיקוח טכנולוגי, יורה בית המשפט כי מעריך מסוכנות יבצע **הערכת מסוכנות** של מי שכלפיו ניתן או מבוקש צו ההגנה; הורה בית המשפט כאמור, יגיש מעריך המסוכנות לבית המשפט את הערכת המסוכנות בתוך עשרה ימים מיום ההוראה כאמור, או במועד מאוחר יותר כפי שהורה בית המשפט".

מדובר בתהליך מהיר מזה שבסעיף 6 לחוק בעניין תסקיר הערכת מסוכנות, הנעדר קביעת זמן.

39. **באשר לדרכי הטיפול** המוצעות לאדם המורחק, למען השלמת התמונה יצוין כי העניין הוסדר עוד בתיקון 18 לחוק במסגרתו התווסף סעיף 2א לפיו עם מתן צו הגנה יש להורות על קבלת חוות דעתו של עו"ס מגייס ומעריך אשר יקבע התאמת המורחק לטיפול וקיומו של מקום פנוי במסגרת טיפולית מתאימה.

40. **עיון בהחלטות שניתנו בעניין זה בבתי המשפט ברחבי הארץ**, מלמד על מגוון המקרים בהם ניתן צו פיקוח טכנולוגי. להלן יובאו חלק מההחלטות שניתנו בעניין זה:

ה"ט (פתח תקוה) 34157-11-24 פלונית נ' אלמוני (נבו 8.12.2024) בו קבע כב' השופט שרז כי יינתן צו פיקוח טכנולוגי כנגד אדם ששידל אחרים לרצוח את בת זוגו והורשע בדין, כאשר גם בעת ההליך שהתקיים לפניו רמת מסוכנותו גבוהה.

ה"ט (אשדוד) 59212-12-24 ל.ר נ' ג.ק. (נבו 1.1.2025) בו קבעה כב' השופטת גיא יינתן צו פיקוח טכנולוגי כלפי אדם שנקט אלימות כלפי בת זוגו ואם בנו הקטין, בגינה נאלצה לעבור עם הקטין למקלט להשיג נפגעות אלימות, האיש המשיך לעקוב אחריה, העתיק מקום עבודתו בסמוך למקום הימצאה. נקבע כי מדובר בנסיבות מיוחדות המלמדות על מסוכנותו הגבוהה של אותו אדם כלפי בת זוגו ולכן מצדיקות מתן הצו.

ה"ט (באר שבע) 15970-01-25 פלונית נ' אלמוני (נבו 13.1.2025) בו קבע כב' השופט ממן כי יינתן צו פיקוח טכנולוגי כלפי אדם שבעבר איים על חיי רעייתו ואם חמשת ילדיו, אשר פונו למקלט לנשים נפגעות אלימות, בעוד האיש הורשע וריצה תקופת מאסר. לאחר שאיים פעם נוספת על חייה, ניתן כנגדו צו פיקוח טכנולוגי.

ה"ט (ק' גת) 25124-11-24 ש.ע נ' י.ק. (נבו 15.1.2025) בו קבע כב' השופט לוי כי יינתן צו פיקוח טכנולוגי כלפי אדם שכפה על בת זוגו קיום יחסים אינטימיים בניגוד לרצונה ואף הפיץ תמונה שלה תוך פגיעה בפרטיותה, כאשר בנוסף הורשע בגין הפרת צו הגנה קודם.

ה"ט (חדרה) 60390-11-24 א.ח נ' א.ד. (נבו 2.5.2025) בו קבעה כב' השופטת משולם כי נוכח שילובו של המשיב בהליך טיפולי ובהעדר הפרה של צווי הגנה קודמים, בשלב זה אין מקום לצו פיקוח טכנולוגי וניתן להסתפק בצו הגנה רגיל.

ה"ט (באר שבע) 15970-01-25 פלונית נ' אלמוני (נבו 13.1.2025) בו קבע כב' השופט ממן כי יינתן צו פיקוח טכנולוגי כלפי אדם שאיים על רעייתו ואם ילדיו, לאחר שבעבר חנק אותה, בשל כך הופנתה למקלט להשיג נפגעות אלימות והוא הורשע וריצה תקופת מאסר.

ה"ט (תל אביב-יפו) 38235-05-25 אלמונית נ' פלוני (נבו 1.11.2025) בו קבע כב' השופט שלם כי יינתן צו פיקוח טכנולוגי כלפי אדם אשר איים על חייה של בת זוגו, אשר פונתה למקלט לנשים נפגעות אלימות, אלא שהאיש איתר את מקום המקלט ועקב אחריה.

41. **נמצא, איפוא, כי התיקון לחוק חולל שינוי של ממש באופן בו ניתן לוודא קיומו של צו הגנה.**

בניגוד למצב הדברים הקודם בו הדרך היחידה לאכיפת הצו היתה הפניית המוגנת וילדיה למקלט לנפגעות אלימות בעיר אחרת, תוך שלילת חירותה ועקירת הילדים מסביבתם הטבעית, הרי שבזכות התיקון לחוק, המוגנת והקטינים רשאים להמשיך בשגרת יומם, כאשר חירותו של המורחק היא הנשללת, במידה הנדרשת לצורך קיום צו ההגנה.

דיון והכרעה

42. **בעניין שלפנינו**, עיון בכלל העדויות וברצף אירועי האלימות שספגה האשה מהאיש במהלך חייהם המשותפים, מלמדת כי מסוכנותו גבוהה באופן המצריך אמצעי פיקוח טכנולוגי. עם זאת, שעה שהאיש עובד מזה שנים רבות בקרבת מקום מגוריה של האשה שהיה גם מקום מגוריו בחלק מהזמן, יש להגדיר באופן מותאם את היקף השימוש באמצעי זה **באופן מאוזן**. להלן סקירת כלל הנתונים הצריכים להכרעה בעניין, על פי הראיות המונחות לפני בית המשפט.

43. בדצמבר 2013, כשנה לאחר נישואי הצדדים, עתרה האשה לקבלת **צו הגנה ראשון** כלפי האיש (בהליך ה"ט 11111) בטענה כי הוא בעבר היכה אותה וכיום עוקב אחריה, מאיים על חייה ואומר לה: "כשאני ארצח אותך, מקסימום פה במדינה אשב 10 שנים מתוכם אולי רק 4, בגיל 40 אשתחרר ואחיה את חיי, העיקר שאת תהיי מתחת לאדמה". עוד ציינה כי כאשר היא מנסה להתגונן הוא שובר חפצים בבית. בתום הדיון ניתן כנגדו צו הגנה למשך שלושה חדשים.

המבקשת העידה בדיון האחרון אודות אותו מקרה וציינה כי בסמוך לאותו מועד פונתה למקלט לנשים מוכות לאחר ששמע אותה משוחחת בטלפון עם אינסטלטור וחשד כי היא מנהלת עימו קשר כלשהוא (עמ' 10 ש' 1-13 לפרוטוקול).

44. ביום 12/6/14 הוגש כנגד האיש **כתב אישום** (בהליך ת"פ 22222) בגין איומים ישירים על חייה של האשה ובגין **הפרת צו ההגנה** שניתן כנגדו. בגזר הדין הוטלו עליו 6 חודשי מאסר על תנאי, התחייבות כספית ופיקוח של שירות המבחן למשך שנה.

האשה העידה בדיון כי כאשר היא שותפה מלאה להליך זה (עמ' 19 ש' 32-36 לפרוטוקול).

45. ביום 3/12/17 פתחה האשה בהליך **יישוב סכסוך** (י"ס 33333) כלפי האיש, הצדדים הוזמנו ליחידת הסיוע שליד בית המשפט לענייני משפחה, אך לא הגיעו לידי הסכמה.

46. ביום 9/12/17 עתרה האשה לקבלת **צו הגנה שני** כנגד האיש (בהליך ה"ט 44444) בטענה כי כעס על כך שביקשה ממנו לסייע לה לשאת שקיות של מצרכים, ביקש להשליך אותן, השכן ניסה להרגיע אותו וכאשר הגיע הביתה, השליך כוס תה על הרצפה, טרק את הארונות ואמר לה כי הוא מייחל למות אימה (שהייתה מאושפזת). כשנכנסה למכונית כדי לנסוע למשטרה

ולהגיש תלונה, חסם את דרכה. בדיון שנערך בעניין זה הודיעו הצדדים על הסכמתם לחזור לחיים משותפים למען חמשת הילדים המשותפים לצד הפנייתם לטיפול זוגי.

47. בהמשך הצדדים התגרשו וניהלו חייהם בנפרד, היא בדירתה והוא בדירה אחרת. בדיון העידה כי בשנת 2018 לאחר שעברה תהליך של הרזיה, שוב אחזה הקנאה באיש ושוב חשד כי היא מנהלת קשר עם אדם אחר. בחמת זעמו משך בחזקה בשערה, והיא קראה לשכנים לעזרה. לאחר פיוס נוסף יצאו להליכה, נכנסו למקום צדדי והאיש אמר לה שיהרוג אותה בשל כך ששהה בבית הסוהר בגללה. בזכות שני עובדי אורח ניצלו חייה והיא נאלצה לחזור עימו הביתה. היות והילדים היו בבית הגישה להם ארוחת צהריים ושמרה על שגרת יומם.

48. לאחר דברים אלה נפרדו, אך האיש המשיך להגיע לדירה בו מתגוררת האשה עם הילדים. ביום 12.0.2025 פרץ ביניהם וויכוח נוסף, בעקבותיו האיש השליך כוס זכוכית לכיוון מכשיר הטלוויזיה. האשה נמלטה מהבית ולנה בישיבת נווה דקלים שבה למד בנה אותה עת. כאשר רצתה לפנות למשטרה ביקש ממנה הבן הבכור שלא לעשות כן והיא שוב שמעה לדבריו.

49. לפני כשלושה חדשים, עבר הבן הבכור תאונת דרכים קשה ושני הצדדים ליוו אותו בתהליך השיקום. בתחילת יוני 2025 חזרה האשה להתגורר בדירתה, האיש חזר לאותה דירה ומשך תקופה מסוימת חיו יחדיו.

50. **באשר לבקשה לצו ההגנה השלישי** (מושא החלטה זו) מן העדויות עולה כי ביום 2.9.2025 בבוקר, האשה התעוררה לפני האיש, והוציאה שטר של 200 ₪ מארנקו לצורך קניות. כאשר האיש התעורר וגילה את הדבר, עלתה בו חמת זעמו, הוא עקר ממקומן את דלתות ארונות המטבח, שבר שולחן קפה בסלון וקילל נמרצות את האשה, בנוכחות הקטינות.

במהלך הדיון האיש הודה במעשיו אך טען כי אינן קשורות להתנהגותה של האשה. הודה בעקירת דלתות ארונות המטבח, אך טען כי מדובר בדלתות ישנות, הוא קיבל מכה מאחת הדלתות, האשה ממילא הייתה מעוניינת להחליף את המטבח ולכן החליט לקצר את התהליך ולעקור את הדלתות ממקומן. לגבי שולחן הקפה טען כי מדובר בשולחן רעוע שממילא נשבר. לאחר עיון בתיק המשטרה, המסקנה היא כי עקירת הדלתות ממקומן ושבירת שולחן הקפה נעשתה בשל חמת זעמו של האיש ולא מסיבה אחרת. כך גם לגבי שבירת שולחן הקפה.

יצוין כי האשה הציגה חילופי הודעות וואטסאפ בהן הבנות מעבירות אליה תמונות של הדלתות העקורות ושל השולחן השבור, כאשר הן קוראות לעזרה בשל כך שהאב משתולל בבית.

כעבור יומיים חזר הבן החייל הביתה לשבת, למחרת הבן הבגיר הגיע לשבת עם ילדיו והאשה בחרה לשמור על אוירה טובה, להכין לכולם את ארוחת השבת, שוב מבלי לפנות למשטרה.

51. עוד בעניין צו ההגנה השלישי, ביום 18.09.2025 אמורים היו הצדדים ללוות את הבן השני לטקס סיום מסלול צבאי באזור הצפון. במהלך הבוקר התברר כי המכונית אינה תקינה, האיש ביקש מהבן הבכור את מכוניתו, אך הבן השיב בשלילה בטענה כי הוא זקוק למכונית באותו יום. האיש נפגע עד מאוד מסירובו של הבן ואמר לו שלא יגיע יותר לביתם. על מנת לפתור את העניין, הציעה האשה לנסוע במונית או בתחבורה ציבורית או במכונית שכורה. האיש אמר לה שתנסה להשיג מכונית שכורה, האשה שוחחה עם אדם שבעבר סיפק להם מכונית שכורה, אך אופי השיחה לא מצא חן בעיני האיש בשל כך ששמע את האשה אומרת לאותו אדם "הוא שואל" וזאת בהתייחס לאיש. האיש כעס עליה וטען כי היא משוחחת עם אותו אדם באופן שלטעמו היה בלתי ראוי.

בחמת זעמו, פרק את תסכולו ועלבונו בכך שקילל את האשה קללות נמרצות ואף קילל את אימה המנוחה, כאשר הוא יודע כי הדבר מכאיב לה באופן מיוחד. בנוסף, לקח את אופניה של הילדה והטיח אותם על הרצפה, לקח קומקום, השליך אותו אל הרצפה ושביר אותו, ואז יצא למרפסת. האשה שנבהלה, נכנסה לחדר האמבטיה עם הילדה, יצרה קשר עם צד שלישי על מנת להזעיק את המשטרה, כאשר היא עצמה נמלטת לדירת השכנה יחד עם הילדה.

52. כאשר הגיעה המשטרה, ביקשה משני הצדדים להגיע לחקירה, האשה הודיעה כי היא חייבת להגיע לטקס של הבן בצפון ולכן הגיעה לתחנת המשטרה בשעות הערב, לאחר סיום הטקס. לאחר דברים אלה, הורתה המשטרה על הרחקתו של האיש מהאשה ל-15 יום והסבירה לאשה כי עליה לפנות לבית המשפט לצורך הגשת בקשה לצו הגנה.

53. במהלך הדיון במעמד שני הצדדים **האיש עצמו העיד** כי היה מוצף רגשית, היה מתוסכל מאוד מתשובתו השלילית של הבן בעניין הרכב, ואמר את הדברים הבאים:

"היו לי מלא תסכולים, התחלתי להרים את הקול, התעצבנתי על משהו שהיא אמרה, היא קיללה אותי וקיללתי בחזרה ...

זה נכון שהתרגזתי על משהו שהיא אמרה לאדם שממנו רצינו לשכור את הרכב. הרבה זמן אני אומר לה שאני מרגיש אוויר בבית, שאני לא קיים ... זה לא נעצר שם, היא המשיכה לקלל אותי, אז קיללתי את אימא שלה והיא לא סובלת שאני מקלל את אימא שלה. זה לא הכי טוב בעולם לקלל מישהו, זה לא נעים, אך אני מעדיף לקלל מאשר משהו אחר.

נכון שהיה בי כעס עצום, לפעמים אני לא שולט בעצמי, בדיבור שלי ובהתנהגות שלי. אני עוצר את עצמי איפשהו אבל זה קשה לי.

את האופניים זרקתי כי הייתי מתוסכל, אני הולך וחוזר מהמטבח למרפסת ונתקלתי בהם, אז תפסתי והעפתי אותם למקום אחר. זה מה שאני זוכר.

לגבי הקומקום, לא זוכר למה זרקתי אותו.

אני אדם רגיש, אני סובל מזה, אני לא מצליח להבין אותה. אז התרחקתי ממנה אך היא

חוזרת להביא אותי ... כבר הייתי בטיפול בשליטה בכעסים, היה לי עבר אתה, עברתי טיפול בכל מיני מקומות, אני לא זוכר שמות."

דברי האיש, אשר נאמרו באופן אותנטי (טרם היה מיוצג) יש בהם כדי ללמד על הקושי האמיתי בשליטה בכעסים, המלווה אותו לאורך כל חייו הבוגרים ומקבל ביטוי בחיי הנישואין.

54. **בתסקיר הערכת המסוכנות** מיום 5.11.25 מצוין העו"ס כי האיש חי בנתק מאמו משך שנים רבות, דבר הגורם לו מצוקה נפשית קשה, גדל בפנימיות, ברח מהפנימיות, עזב את הארץ, נדד בין מדינות שונות וגם אביו התנער ממנו. בהיותו כבן 18 חזר לישראל, היה מעורב בפלילים וריצה מספר תקופות מאסר. האשה אף היא בבית בו האב היה אלים כלפי האם ומקושר למשפחות פשע. כשנישאו רצו לשקם עצמם. לאחר שנולד בנם הבכור, החליט האיש לשנות דרכיו והחל לעבוד כטכנאי מיזוג אוויר. המשפחה מוכרת לגורמי הטיפול, הבת האמצעית מוגדרת כנערה בסיכון ובני הזוג מוכרים בשל קשיים המאופיינים באלימות, בנוכחות הילדים.

עוד צוין כי ב-24.12.2014 הופנה האיש לטיפול אינטנסיבי לגברים אלימים, במרכז "דיאלוג מחדש" אך לאחר מכן התקשה להמשיך בשיתוף הפעולה מול שירות המבחן.

בנוסף צוין כי קיימים שלושה גורמי סיכון מרכזיים: האחד, התנהלות אלימה ופוגענית מצד האיש כלפי האשה במהלך השנים; השני, מעורבות בפלילים בעברו של האיש וקושי בקבלת גבולות, מה מותר ומה אסור ביחסים הזוגיים; והשלישי, חזרה על התנהגות אלימה לאחר שילובו בטיפול קודם וטרם שילובו בטיפול הנוכחי.

בשל כך, מתרשם העו"ס כי קיימת רמת סיכון בינונית, לצד קיום אינדיקציות העלולות להעלות את רמת הסיכון לרמה גבוהה. על מנת לאזן בין הצורך בהגנה על האשה לבין הצורך בשמירה על מקור פרנסתו של האיש, ממליץ העו"ס לבחון את המצב לאחר שילובו של האיש בטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה, לאחר כחודשיים.

55. **בהודעת העו"ס** מאתמול לגבי ההליך הטיפולי המומלץ, הודיעה כי יש לשלבו בהליך קבוצתי שכן הנסיון מלמד שמסגרת זו מספקת מרחב טיפולי המאפשר התמודדות עם דפוסי אלימות חוזרים, חברי הקבוצה הנוספים משקפים את הדברים ובאופן זה נפתחת הדרך לשינוי המיוחל.

56. מכאן לבירור בטענות מטעם ב"כ האיש, כפי שהובאו לעיל.

57. **באשר לטענה המקדמית** בעניין תוקף הצו, יובהר כי בדיון במעמד צד אחד מיום 21/9/25 ניתן צו ההגנה זמני ונקבע כי יוגש תסקיר הערכת מסוכנות על מנת לבחון הצורך בפיקוח טכנולוגי. בדיון במעמד שני הצדדים מיום 25/9/25 נקבע כי צו ההגנה הזמני בעינו עומד ועוד נקבע כי צו הפיקוח הטכנולוגי בעינו עומד. הפרט האחרון הוקלד בשוגג, אך אין בו כדי לאיין

מתן הצו.

58. הטענה לפיה בהעדר תסקיר הערכת מסוכנות תוקף הצו הוא 10 ימים ועוד 6 ימים לכל היותר, אינה תואמת את לשון החוק. סעיף 6א קובע כי תסקיר הערכת המסוכנות יוגש תוך 10 ימים ולכל היותר תוך 6 ימים נוספים. אין בכך כדי לשלול סמכותו של בית המשפט לפי סעי' 3ב (ה) ליתן צו פיקוח במקרים מיוחדים אף טרם קבלת התסקיר.

59. **באשר לטענה לפיה החוק נועד רק למקרים חריגים** בהם מסוכנות גבוהה ביותר ולכן עד כה ניתנו רק צווים בודדים, לא ברור מה יסודה, שכן על פי הנתונים הידועים לבתי המשפט, מדובר בהיקף רחב של בקשות ושל החלטות. הטענה לפיה יש לשמור מתן צווים אלה למקרים חריגים על מנת שלא ליצור עומס ביחידת משגב, על מנת שתוכל לפקד כנדרש, אף היא אינה ברורה. הנסיון המצטבר מלמד כי **יחידת משגב** מתפקדת היטב, גם כאשר עליה לטפל במספר צווים בו זמנית, מגישה הודעות מדויקות ומפורטות לבית המשפט בזמן אמת, באופן מקצועי וראוי.

60. טענת ב"כ האיש לפיה **הסיבה האמיתית** להליך הוא רצונה של האשה להרחיקו מהדירה על מנת שלא יעלה טענות לגבי זכויותיו באותה דירה, אינה מבוססת. עיון במחשב מעלה כי לא קיים כל הליך בעניין זה, מן העדויות עולה כי האשה רשומה כבעלת הזכויות בדירה ולכן אין הגיון בטענה זו. עדותה בפתח הדיון במעמד צד אחד בעניין מקום המגורים נעשתה במענה לשאלות כלליות שהופנו אליה בפתח הדיון, כדבר שבשגרה ואין בהן כדי ללמד על דבר.

61. **באשר לרמת המסוכנות של האיש**, עיון בעדויות מעלה קיומן של מספר אינדקציות לכך:

ראשית, עברו של האיש, כפי שעולה מתסקיר הערכת המסוכנות. המורחק הוא אדם אשר גדל ללא תמיכה משפחתית והיה מעורב בפלילים עוד טרם הכיר את בת זוגו. גם לאחר שנישאו התנהג באלימות כלפיה מספר רב של פעמים. בהכירה דפוסי התנהגות אלה גם מהבית בו גדלה, סבורה היתה שתוכל להכיל את הדברים ולסייע לו לשפר דרכיו, אך נתבדתה.

שנית, מעשי האלימות בהם נקט האיש עד כה כלפי האשה, צווי ההגנה שניתנו כנגדו וכתב האישום שהוגש כנגדו בגין הפרת צו ההגנה, מדברים בעד עצמם. האיום המפורש על חייה תוך פירוט השערותיו לגבי השנים בהם ייאסר עקב הרצח, מתן צו ההגנה, הפרת צו ההגנה, הפנייתה למקלט לנשים מוכות, הגשת כתב האישום וההרשעה;

האיום הנוסף על חייה בשל תקופת שהותו בבית הסוהר, הטיפול, החזרה לחיים משותפים מתוך תקווה כי הטיפול יסייע, האיומים הנוספים בשל הבקשה הפשוטה לסייע בנשיאת שקיות של מצרכי מזון לרבות השלכת כוס הזכוכית לעבר מכשיר הטלוויזיה, החזרה לחדר הטיפול, התקווה הנוספת והאכזבה הנוספת;

החזרה לחיים משותפים למען שיקומו של הבן, עקירת דלתות המטבח ממקומן ושבירת שולחן הקפה בשל 200 ₪ שהוציאה מארנקו לצורך קניות, הטחת האופניים ושבירת הקומקום בשל חשדות דמיוניים במסגרת שיחת טלפון שנועדה לאפשר נסיעה צפונה לאקס סיום של הבן החייל, כל אלה מלמדים על הצפה רגשית שאינה מותאמת ואינה מווסתת, באופן מסוכן.

הטענה מטעם האיש לפיה מדובר במקרים בודדים שאינם מלמדים על מסוכנות, בין השאר בשל חלוף הזמן מאז נאסר, אינה תואמת את המציאות, לשון המעטה.

שלישית, הודאת האיש עצמו בדיון השני בכך שנוטה להתפרצויות זעם בלתי מווסתות במסגרתן הוא מקלל את המבקשת, בלי לשלוט בעצמו, כאשר הוא שובר חפצים ומנסה לתת לכך פרשנות אחרת, משקפת קושי משמעותי בשליטה על כעסים.

רביעית, בתסקיר הערכת המסוכנות מצויינים שלושה גורמי הסיכון מרכזיים:

האחד הוא התנהלות אלימה ופוגענית מצד האיש כלפי האשה במהלך השנים; השני הוא מעורבות בפלילים בעברו של האיש לצד קושי בקבלת גבולות (מה מותר ומה אסור ביחסים הזוגיים); והשלישי הוא חזרה על התנהגות אלימה לאחר הטיפול הקודם וטרם הטיפול הנוכחי.

העו"ס מציין קיימות אינדיקציות לכך שרמת המסוכנות תהפוך לגבוהה ולכן נדרש טיפול.

באשר לטענת האיש לגבי התנהלות האשה בטענה כי לא פנתה למשטרה בפעמים נוספות בהן נקט אלימות כנגדה ואף שבה לחיות יחד עם האיש, אין בה כדי ללמד על העדר מסוכנות.

למרבה הצער, מדובר בדפוס התנהגות המאפיין מעגלים רבים של אלימות בתוך יחסי תלות, אשר דרך המילוט מהם קשה מנשוא. העדר הפניה למשטרה אינה מלמדת על כך שלא היתה אלימות, אלא בעיקר על הפחד מעצם הגשת תלונה כנגד אדם שהוא אבי ילדיה, כאשר היא תלויה בפרנסתו, כפי שמשקפת עדותה (עמ' 21 ש' 25-28 לפרוטוקול):

"את חושבת למען הילדים שלך,
כמו תמיד את שותקת למען הילדים,
אני לא מזמינה משטרה כי יש לחייל את הטקס,
אני לא מזמינה משטרה כי הבן הבכור עבר תאונה,
אני לא מזמין משטרה, אני אומרת כפרה על 200 שקל
עוד פעם הילדים שלי,
למה? למה? חאלס, לא יכולה, לא יכולה!"

עדותה בעניין זה משקפת תמונת מצב מוכרת וכואבת, בה מעדיפה לראות עצמה כאם המגוננת על ילדיה ושומרת על מראית פנים של שלום בית, מבלי לראות את הסכנה

הנשקפת לה. העובדה שהודיעה לשוטר כי עליה לנסוע לטקס סיום המסלול של הבן החייל בצפון הארץ ולכן מסרה עדות רק כאשר חזרה מהטקס, אף היא ממחישה את הקונפליקט התמידי בו היא נתונה, בין היותה אם מסורה לילדיה לבין היותה אשה המגנה על חייה. אין בכך כדי להקטין את מידת המסוכנות הנשקפת לה, אלא להגדילה ולהדגיש חשיבותו של הצורך באמצעי פיקוח אפקטיבי.

62. נמצא, איפוא כי נתקיימו שלושת התנאים הקבועים בס"ק (ג) ואלה הם:

התנאי הראשון (הנדרש בס"ק 1) הוא קיום חשש ממשי להפרת צו ההגנה (כפי שנעשה בלאחר צו ההגנה הראשון בשנת 2013, עניין בגינו הוגש כנגדו כתב אישום. בנוסף, נוכח ריבוי התנהגויות הפוגעניות והאלימות, קיימת סכנה גבוהה מהאיש כלפי האשה, שמא ישוב ויאיים על חייה ויזרע הרס בביתה, כביטוי לכוונותיו כלפיה. התנאי השני (הנדרש בס"ק 2) הוא כי האיש הורשע בעבירת אלימות, כפי שצוין במסגרת ההליך הפלילי שנפתח כנגדו בשנת 2014.

התנאי השלישי (הנדרש בס"ק 3) הוא קבלת תסקיר הערכת מסוכנות שאכן מלמד על מסוכנותו של האיש כלפי האשה, בשל שלושת האינדיקטורים האמורים לעיל.

63. באשר לטענה בדבר בחינת **הנזק מול התועלת** שבמתן הצו, עיון בס"ק (ד) לחוק מלמד כי יש לערוך איזון בין הפגיעה בפרטיות ובחופש התנועה של המורחק, אל מול הסכנה הנשקפת לשלומה של המוגנת ולפגיעה האפשרית בה ובשגרת חייה אם לא יינתן הצו.

לשון אחר, מדובר באיזון בין חופש התנועה והזכות לפרטיות של המורחק, אל מול הזכות לחיים והזכות לקיום שגרת חיים של המוגנת. בתוך כך, יש לבחון האם ניתן להשיג את מטרות הפיקוח הטכנולוגי באמצעי אחר אשר פגיעתו פחותה.

בהקשר זה יש לפעול גם על פי ס"ק (ו) (3) המאפשר לבית המשפט לתת ליחידת הפיקוח הטכנולוגי הנחיות מיוחדות לשם התחשבות בצרכיו המורחק או שצרכיה של המוגנת.

64. **בעניין שלפנינו**, האשה מתגוררת בעיר א' בעוד האיש מתגורר בעיר ב', אך מקום עבודתו היה ועודנו אצל לקוחות קבועים הנמצאים בקרבת מקום מגוריה של האשה בעיר א'.

חופש התנועה משקף גם את חופש העיסוק, המשמר את זכותו להתפרנס ואת חובתו לפרנס את הילדים. החופש לפרטיות אף הוא רלוונטי לחופש העיסוק, שכן לקוחותיו אינם אמורים להיות חשופים לעובדה שהוא נושא עימו אמצעי פיקוח טכנולוגי.

על מנת לאפשר לאיש להמשיך ולעבוד אצל לקוחותיו, ניתנה החלטתי לפיה בכל בוקר יודיע ליחידת משגב היכן הוא אמור לעבוד באותו יום, כאשר אותו אזור יוחרג מהצו. יחידת משגב ביצעה הוראה זו בהקפדה יתירה, כמו גם את ההחלטה לפיה בכל בוקר תקבל עדכון מהאיש לגבי מקום

עבודתו באותו יום ותחריג את צו הפיקוח מאותו מקום.

בדיון התברר כי הלכה למעשה, בשל מגבלות הטכנולוגיה הנמצאת בשלביה הראשוניים, לעיתים נוצרים מצבים בהם מכשיר הפיקוח משמיע התראה קולית גם כשהאיש נמצא במקום שאמור היה להיות מוחרג מצו הפיקוח. אפשר כי ניתן לשפר את אמצעי הפיקוח באופן שבו ייצור רטט בלבד ללא צליל, כך שהמורחק יחוש בו, אך הדבר לא יהיה חשוף לציבור.

התברר כי המשיב נאלץ להאריך את נסיעתו באופן משמעותי כדי שלא להיכנס לעיר דרך הכניסה הדרומית, הקרובה למקום מגוריה של המוגנת.

65. בחינת הנתונים שלפנינו מלמדת כי המתיחות בין הצדדים אירעה מחוץ לשעות העבודה, כאשר הם נמצאים תחת אותה קורת גג, על פי רב בשל נסיבות שונות הקשורות בילדים. נקודות חיכוך אלה הן המציתות את הלהבות בין הצדדים בכל פעם מחדש.

לפיכך, האיזון בין זכויות המוגנת לזכויות המורחק ייעשה באמצעות החלתו של אמצעי הפיקוח בזמנים שהן "מועדים לפורענות" בין הצדדים, היינו לאחר שעות העבודה.

לאור כל האמור לעיל, התוצאה היא כדלקמן:

א. **האיש ישולב לאלתר בטיפול למניעת אלימות במשפחה.** תחילה בטיפול קבוצתי וככל שיתעורר הצורך אף במסגרת טיפול פרטני. מנהלת המרכז למניעת אלימות במשפחה, העו"ס הגב' קטי אליאב תקבל עדכונים שוטפים לגבי מידת שיתוף הפעולה שלו ותגיש עדכון עד ליום 7.12.25.

ב. **צו ההגנה שניתן בעינו עומד** ותקף למשך 3 חדשים מיום שניתן, קרי עד ליום 21.12.25.

ג. **אמצעי הפיקוח הטכנולוגי** יופעל בכל יום עבודה מהשעה 17:00 ועד למחרת בבוקר בשעה 08:00. בימי שישי יופעל הצו מהשעה 13:00 ועד יום ראשון בשעה 8:00.

בפרקי זמן אלה, מרחק ההפרה יישאר 1 ק"מ ומרחק ההתראה יישאר 5 ק"מ.

ד. באשר לטיסתו המתוכננת של האיש לחו"ל בעוד חדשים, אני מורה כי ביום 11/1/26 ישלח ליחידת משגב כרטיסי טיסה תקפים ובכפוף לכך יבוטל הצו לתקופה זו.

ה. **באשר לאופן ההתראה באמצעי הפיקוח** (שהוא סוג של צמיד), על מנת לשמור על פרטיות שני הצדדים, אפשר כי ניתן לשקול הפעלת רטט (בו מרגיש בעל הדין בלבד) חלף הפעלת צליל (החשוף גם לציבור), בדומה לאפשרויות הקיימות במכשירי טלפון הניידים.

ו. **באשר לעצם המודעות הציבורית** לקיומו של אמצעי חשוב זה, שיש בו כדי הציל חיים, אפשר כי ניתן לציין קיומו במוקדי החירום העירוניים, בתחנות השיטור העירוני, בשילוט חוצות ובתשדירי שירות. הציבור יוכל להיות סמוך ובטוח כי יחידת משגב תקיים הצווים באופן מדויק ומקצועי, כפי שעשתה עד כה.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים, לעו"ס וליחידת משגב.

בנוסף תרשום תזכורת ליום 8.12.2025 לעיון בהודעת העו"ס.

החלטה זו ניתנת לפרסום ללא פרטים מזהים.

ניתנה היום, ה' כסלו תשפ"ו, 25 נובמבר 2025,
בהעדר הצדדים.